

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομή προπληρωτέα στήν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ δέξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμιαν καταχώρησιν δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γ' ὑποστηρίξεις. Κάμμιαν καταχώρησιν εἴτε τυωθῇ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦς θὰ τυπώνεται. Διὰ φεύσεις κάμμιαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδα. Γράψε, ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλα, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματα τοῦς δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἔτος δευτέρου

Ἀθήναι, 7 Ἰουνίου 1884

Ἄριθ. 116+140

Ἐνα ρεζιλέκι τῆς κυβέρνησης.

Ἀκούσετε ἕως ποῦ πλέον ἔφτασε ὁ ἐξουτελισμός τῆς κυβέρνησης, ἡ ἀχρεΐότης καὶ ἡ κακοήθεια. Ἡ αὐτοῦ ἐξοχώτητες, ὁ Ι. Βουλπιώτης, Ι. Νικολάου καὶ Χρήστος Γεωργίου, ἐφοδιασμένοι μὲ τὰ ἐπισημότερα ἐγγράφα συστατικὰ καὶ ἀσύστατα καταβोधήσαν στὴ Σύρα μὲ ἔκτακτη καὶ ἐμπιστευτικὴ ἀποστολὴ τῆς κυβέρνησης, ἀπὸ στολὴ ἀτιμίας κυβερνητικῆς.

Ἐστάλθηκαν ἐκεῖ ὡς σπιούντοι τῆς κυβέρνησης γιὰ νὰ ἀναλύψουν καὶ πιάσουν χαθάνια τοῦ καπνοῦ. Βρίκναι ὅμως Συριανοὺς πᾶστες νὰ δοκιμάσουν. Ἄμα τοὺς πῆραν μυρουδιά, συμφωνοῦν τρεῖς Συριανοὶ κατεργαροὶ καὶ τοὺς κολλῶνται σὰ βδέλλαις ὑποσχόμενοι νὰ τοὺς παραδώσουν ὅλα τὰ χαθάνια τῆς Σύρας των, καὶ νὰ τοὺς τὰ πιάσουν μάλιστα μὲ τὰ ἴδια χέρια τους, γιὰ νὰ μὴ χάσουν τὴν ἀμοιβὴ καὶ τὴν δόξα τῆς σπιουνιάς των. Ἀλλὰ ἐπειδὴ κατὰ τὴν παροιμίαν τὰ βόλια κάνουν τῆς δουλειαίς, τοὺς γύρεψαν τσέπ χαρτσιλίκι, καὶ κατάρθωσαν ἀπὸ τοὺς ἔξυπνους αὐτοὺς σπιούντους τῆς κυβέρνησης νὰ χαρτσιλικωθοῦν μὲ 190 δρ. μονάχα, μὲ τῆς ὁποίαις πῆγαν καὶ τῶρριξαν στὴ Τριγῶνα καὶ γλεντοποῦσαν οἱ ἐρίφιδες, μὲ ἐξοδα τῶν σπιούντων τῆς κυβέρνησης ἢ καλλίτερα καὶ σωστότερα μὲ ἐξοδα τοῦ κυβέρνου, ἐνῶ οἱ σπιούντοι ἔτρωγαν ὅλη τὴ Σύρα γιὰ νὰ τοὺς βροῦν, ὡς ποῦ ἀπελπίστηκαν καὶ ἀνοιξαν ἄλλη δουλειά. Ἀρχισαν δηλαδὴ μὲ τὴν πρόφκτι πῶς θανατοῦν τὰ τσιγάρων των καὶ ἐκεῖταζαν τῶν πολιτῶν τὰ τσιγάρων ἂν ἦταν σφραγισμένα, ὡς ποῦ τοὺς γράπωσαν οἱ πολῖτες καὶ τοὺς κοιβάλησαν στὴν ἀστυνομία, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ τοὺς πῆραν γιὰ λωποδύτας, ἐκεῖ δὲ στὴν ἀστυνομία, ἀναγκάστηκαν τὰ ἐπίσημα αὐτὰ μούτρα γιὰ νὰ σωθοῦν νὰ δεῖξουν, τί νομίζετε;

«Τὰ ἐπίσημα χαρτιά τῆς κυβέρνησης, ποῦ τοὺς ἔστειλε καὶ μὲ θέσιν σπιούντων».

Ἀφίνομε πλέον ὅτι ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέραν γίνεσκαι ἄφαντοι, γιὰτὶ οἱ Συριανοὶ τοὺς γύρευσαν φυρὶ φυρὶ νὰ τοὺς δώσουν τὸ ὑπομίσθιο τοῦ κυβερνητικοῦ μιστοῦ των, ὁ δὲ τελώνης εἶχε ἀπολύσει ὅλους τοὺς τελωνοφύλακας γιὰ νὰ τοὺς βροῦν καὶ τοὺς παράξῃ τὴν μεγάλη προστασία του.

Ἀλλὰ ἐδῶ εἶναι τὸ νόστιμο. Ποῦ ἀφοῦ τσάκωσαν ἕνα ἀπὸ τὴν παρέαν ποῦ ἐσκαλογύρεψαν τῆς τσέπης των καὶ τὸν πῆγαν στὴν ἀνάκρισι, ἀπάντησε μὲ τὴ μεγαλειότερη ἀφέλεια.

— Ναὶ μουδῶσαν παραδες γιὰ νὰ τοὺς βρῶ ἕνα χαθάνι, ἀλλ' ἀφοῦ σκάλεψα ἔδω καὶ δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ κένένα, ἔστειλα τῆς δραχμαίς στὴ Κρήτη γιὰ νὰ μᾶς φέρουν ἕνα.

Καὶ τὸν ἀμόλυσαν.

Γιὰ σας Συριανοί, ποῦ ἀπὸ σὰς ἐπέπροτο νὰ ἀνεκαλυφθῇ πλέον καθαρὴ ἢ κακοήθεια τῆς κυβέρνησης, ἡ ὁποία ἔφτασε πλέον εἰς τοιοῦτο βαθμὸ κακοηθείας, ὥστε νὰ ἐξαχρειώνῃ καὶ τῆς συνειδήσεις τῶν πολιτῶν, τοὺς ὁποίους ἀντὶ νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ ζήσουν ἐντίμως τοὺς ἐκθέτει καὶ τὴ ζωὴ τους σὲ κίνδυνο καὶ σπιούντους τοὺς κᾶνει.

Ποῦ ζοῦμε; Στὴν Αὐστρία; Ποῦ ζοῦμε; Στὴ Ρωσία, στὰ δεσποτικώτερα κράτη τοῦ κόσμου, ἔγινε λοιπὸν καὶ ἡ σπιουνιὰ δημόσιον ἐπάγγελμα; Τώρα ἀφοῦ κατάντησε ὡς αὐτοῦ ἡ τιμὴ τοῦ ὑπουργείου, νὰ μισθοδοτᾷ σπιούντους μὲ ἐπίσημους διορισμοὺς καὶ συστάσεις, παρκαλοῦμε νὰ φτειάσῃ καὶ μιὰ ἄλλη θέσις—Τῶν δημοσίων ρουφιάνων, ὥστε νὰ τοὺς πληρώνῃ τὸ δημόσιον καὶ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὸν Λαόν, καὶ θαρροῦμε πῶς δὲν θὰ ἦναι ἄσχημο νὰ ἀναλαβῇ αὐτὴ τὴν ὑψηλὴν θέσιν ἐκεῖνος ὁ ὑπουργὸς ποῦ ἔδωσε τὰ συστατικὰ στοὺς σπιούντους τῆς Σύρας καὶ τὸν βεβαιούμε ἐμεῖς οἱ πολῖτες, ὅτι θὰ ἔχῃ κέρδη περισσότερα ἀπὸ ὅσο μισθὸ πέρνει, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ τυχερά.

Φτοῦ!

Ἀξιότ με κ. Παληάνθρωπε.

Στῆς ἀρχαῖς ποῦ εὔγανες τὸ φύλλον σου μᾶς ἄρεσε τόσο πολὺ, μὰ τόσο πολὺ, ὥστε μπορούσαμε καὶ τὸ φεῖ μᾶς νὰ ἀφήσωμε γιὰ νὰ διαβάσωμε τὴν ἐφημερίδα σου, γιὰ νὰ δοῦμε ὅλαις τῆς ἀλήθειαις καὶ ὅλα ὅσα εἶχαμε ἀνάγκη ἐμεῖς ὁ ἐργατικὸς Λαὸς νὰ μάθωμε. Τώρα ὅμως συχώρεσέ με νὰ σοῦ πῶ, ὅτι ἀρχίζεις ἢ καλλίτερα ἀρχισες νὰ χαλᾷς τὸ φύλλόν σου, διότι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος δὲν κᾶνεις ἄλλο, παρὰ νὰ τυπώνῃς γράμματα ὡς καὶ ἀπὸ τὴν Ἀβυσσινία. Αὐτὰ τὰ γράμματα ἐμᾶς δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν καὶ πολλὰκις φρεῖς τὸν ἀφίνω τὸν Παληάνθρωπο μὲ λύπη μου χωρὶς γὰρ τὸν διόχσω. Κοντεύεις νὰ τὸν καταντήσῃς τὸν Παληάνθρωπο σὲν

μιά εφημερίδα που ήταν γεμάτη διατριβές και σχόλια. Πρόθυμος.

Σ. Π. Έδώ, αγαπητέ μου κύριε, και σε μη σε γνωρίω. Θα κατανοήσω με το νου. Να στραβίω. Χόρτζι τον ρουβό. Γυρίσω από δω και γυρίσω από κει. Σας στέλνεται χίλια παρτί-πονα κάθε μέρα, δεν σας τα τυπώνω, φούρτζεστε. Τα τυπώνω, λέτε πως είναι σαλικά και μικρά. Μα δεν είναι, φουλά-ρικό μορ. Ένα και δυο γραμμάτια, είναι σαράντα και πενήντα την ημέρα που ρόνονα. Ανάλογη και όχι. Τα διαβάζει χάνει κανείς και το λίγο μυαλό του αν έχει. Λες ότι οι εδώ δεν ενδιαφερόμαστε για τα γραμμάτια των επαρχιών και του εξωτερικού, αμάρτυρα και ανιστούντες. Δεν ενδιαφέρονται για τα.

Επειτα αυτό οι φουκαράδες δεν έχουν που να καταρ-γούν και έρχονται να μαζεύουν τον πόνον τους, πως ληϊπόν να τους περιφρονήσουμε. Δεν είναι Έλληνες και αυτοί. Εί-να και μόνο μπορεί να έχει δικαιο, και το ξέχασε να το γράψει, ότι κάποιον κάπου ξεφύγω και ξεγνώ και γράφω και άπομικα. Δουλεύουν. Άλλοι είναι με τα παλιτά επαρχιώτικη ή του εξωτερικού παραπονέται για γενικά ζητήματα του Λαού, πως να τα πυρφορήσουμε. Για σκέψου καλλίτερα και θα δες πως έχεις δικαιο.

Και άλλους με τα παραπονα σας που γεμίζετε το φύλλο και με σέρνετε μαζύ σας στη κόψη των ατομικών σας πα-θών και βρίζω και γω τον μετέξ μου, μπρος να δίνετε καίρο να σηκωθεί και λίγο κεφάλι να σας γράψω αυτά που γυρίζετε. Είπα κ' εγώ ανθρώποι και πρέπει λίγο να ξανε-σίνω, γιατί η εργασία μας έμεινε των πατσαβουρογράφων εί-ναι νοερά, δηλαδή η δυσκολότερη από όλες της άλλαις εργασίαις, ο Κουταλιανός μπορεί να σηκώσει χίλιες οκάδες, αλλά έχει ο άνθρωπος και λίγες μέρες ανάπαυσις, ενώ μέ-σιν ζώα εργαζόμενα μέρα νύχτα και κάθε μέρα. Όχι, άδερφέ-λέτε σεις, πέννα είναι αυτή, μεγάλη δουλειά και το γράψιμο. 'Απόψε απ' το χορό πολλά τραγουδία είναι, έλα όμως, μια μέρα να κάτσης στο σκαμνί του εφημεριδογράφου και τα λέμε.

Στο σπίτι μου ούτε να φάω, ούτε να αναπαρτώ, ούτε να γράψω δυο λόγια έτσι ανθρωπίνα μου δίνουν καιρό, όξω στους δρόμους έχω σε κάθε βήμα και στοπ και ένα παραπονο, στο καρέν, στης ταβέρνες, στα μαγαζιά, στο τυπογραφείο, παντού πολιτορία παντού παραπονα.

Να χέτω τον Θεό μου και την ώρα που γεννήθηκα. Δεν με έπλαθε χαμάλη καλλίτερα. Ο ένας κερατάς σε φοβερίζει από δω, ο άλλος ο τραμπούκος σε βρίζει και μέσα στο σπίτι σου, ο τρίτος φαυλαταρίζει πως θα σου κάνη και θα σου δείξη, ο άλλος πως θα σου κάνη καταργελία.

Εύρε καθό τώρα αν, άφίνομε πλέον που αν κάνης την χάρι και γράψης δυο λέξεις, έσους, σου ανοίγει ανοιχτό λογαρια-σμό και θέλει, όλο για την υπόθεσί του να γράφη χωρίς να σκεπθώ ότι υπάρχουν και χίλιοι δυο άλλοι έχοντες παραπονα.

Άσε με και φουρκίστικα και δεν έχω τόπο να γράψω και άλλα για να δης πως κουβεντιάζουν.

Τώρα να σου γράψουμε αυτά γεμίζουμε το φύλλο και αφή-σαμε τόσα και τόσα όξω. Μ' όλα αυτά θα προσπαθήσουμε να σας ευχαριστήσουμε όλους μπαζόντες σας από όλα και όξω πλέον των ατομικών, που μάδισε ή γλώσσά μας να το γρά-φωμε κάθε μέρα.

Ο κ. Πολυχρονόπουλος, πρίων, λέει, υπάλληλος στη Δημαρχία γνωρίζει ότι από τους υπαλλήλους τους σημερινούς έγιναν πολλές καταχρήσεις κατά το 1883, από της πολλών όμως αυταίς το νόστιμο είναι, ότι ούτε μίχ δρισμένως δεν μας γράφει, και επομένως θα πη, ότι, δεν λέει τίποτα. 'Ας μας γράψη καθαρά τη; καταχρή-σεις και τότε, πέκεινε έρέντημ, να του φιλήσωμε και το χέρι του που θα της γράψη, άδελ, έτσι με κόποις καταχρήσεις είναι σαν να έφριξε μια πέτρα στο νερό και έκανε αμύλου.

Βουρλά Σμύρνης.

Η δημοτική μας αρχή εδώ άποφασισε να διορθώσει ένα δρόμο διαστήματος 20 λεπτών, και ορίστηκε να βάνουν τα έξοδα σε παραδες, οι πλούσιοι μας, και εμείς οι εργάτες να πάμε να εργαζόμαστε. Αυτή όμως η δουλειά καθόλου δεν μάς άρεσε, και άποφασίσαμε να μη εργαζόμαστε με το δικαίω μας, διότι για το φετινό έτος άποφασιστικά αυτού του δρόμου είχαμε πρό-λογούν 1 1/2 τοίς 100, κάθε χρόνο. Δουλεύουν άμ παραδες άμ δουλειά και άγκάρια. Όχι, δεν πάμε. Αυτή την δίκαιη από-φασί μας πήγαν οι χρυσόμαδαροι μας και είπαν στον πα-σά πως τάχα θέλουμε να κάνουμε στάσι και τράβησαν τον Κορ-ές και τον έστειλε ο πασάς δειμένο στη Σμύρνη, και ακόμα ένας άφιλοπατρις που έχωμε εδώ όμογενής, που δεν έχει κανένα ίερο και όσο άπαυ του, ένεργά να γράψω λέει ευχαριστήριο στη Πολι που έσωσε τον τόπο από τη στασι. Να πως βγά-ζουμε εμείς οι ρωμιοί τα μάτι μας. Παρακάλεσε λοιπόν τον πασά να εξετάση με ακρίβεια τα δικαιώ μας, διότι δεν είναι δίκαιο να άδικούμαστε.

Οι χωρικοί των Βουρλών. Σ. Π. Λοιπόν, κύριε πασά, άκουσε τα παραπονα των χω-ρικών και δός τους το δικαίω, άλλωστε θα σε περάσωμε και σένα στον Παλιάνθρωπο, και όχι πιασάς άλλα μακάρη και καδής αν ήσαι. Άχρηστ, γκερτζιμάς.

Προς την κ. Α. Γ. Οικονόμου.

στον Περίαι. 'Εντιμος κύριε, θα ξέρης πιστεύω ότι ο καλ-πης και ο ψευτής λίγο καιρό χαίρεται. Ο γυός σου λοιπόν πήγε και πήρε από το χρυσόχειρόν του κ. Π. Κυπαρίση δα-κτυλίδια για να αρραβωνιάσης την κόρη σου, και οκ έστιν παρθε, ενώ τα χρυσάρικα είχαν 700 και άδαντο δαχτυλίδι και ήρθε πολλές φορές να σου γυρέψη εξηγήσεις και συ του έκανες άντικαμαρα. Σαν δεν έχη τίνας να πληρώση και άς μη ντυνεται, για να μη του φωνάξουν έπειτα σαν την παροιμία:

Μπαρμπα—Ρούφα

βγάνε τα ξένα ρούφα.

Ρωτά, τον έμπορο αν έχη κι αυτός με τα κανόνια του ένους; και τι άλλο, που να πληρώση τους πιστωτάς του;

Προς

τον Μ. 'Αλεξίου. Αυτά που γράφεις για τον Χ. Σιαπάτη, ότι του πλήρωσε έξη δραχ. και τουφρχε 22 δρ. κελ, δεν γρά-φονται διότι είναι ξερασματά και λυσθήμαι, που γελάστηκα και τ'άγραψα. Φινίτο.

Κ. Συντάχτη.

Ο Ν. Διαμντόπουλος από το Πρωσίν της Εύρυτανίας μας φορτώνετε να παλέψωμε, πές του λοιπόν να πάη να πα-λέψη με τον Κουταλιανό και να μάς ξεφορτώνετε πριν τον σπάσωμε στο εύλο και άς ήναι και άληθινό παλικάρι.

Θωμάς Γουκαρής.

Σ. Π. Ο Κουταλιανός δεν είναι μετληβάνης και ούτε καταδέχεται να παλέψη με Έλληνας, γιατί είτε νικήσει είτε νικηθώ είναι προσβολή παντα της πατρίδας. Δεν ήρθε αυ-τός να κάνη το παλλικάρι προς τους πατριώτας του, όηγοι δε θέλουν να δείξουν την χειροδυναμί τους, πως δίνει όχι να ρίξουν το ένα κανόνι, άλλα να σηκώσουν άπολως την μάλα του στον ώμο. Πως είπατε;

Αδραμείον.

Έδώ έχωμε ένα δάκκαλο που έφυγε κρυφά από την θεολο-γική σχολή του Γένους, διότι λέει δεν μπορούσε να υποφέρει τα ράσα; τα όποια εις άλλους είναι επιθυμητά και εις άλ-λους μισητά. Τέλος πάντων τον πληρώνομε 450 μεζέτια τον χρόνο, και δεν άρνούμεστε πως ξέρει λίγα καλά γραμμάτια, άλλ' από συμπεριφορά δεν χαμπαρίζει ντίπ, διότι όταν ήρθε δ'είσπραχτορας του Βέλουγ της Σμύρνης να εισπράξη την συνδρομή των εξέθρις βάνουσα, σαν να ήτες σεις, οι εφημερι-δογράφοι, μελιουνιστά για να μη σας πληρώνουν.

Γ. Γ.

Σ. Π. 'Εμείς, οι εφημεριδογράφοι είμαστε ή δυστυχέστερη γενιά, εργαζόμενα μέρα νύχτα με το κεφάλι, και τότε παρα-στή παίπνημάς δεν μπορούμε να παύσουμε. Δεν έδωκε το έμ-μας ότ'αν έχετε κανένα παραπονο, πρήγετε σ'αυτούς εφημεριδο-γράφους και έπειτα λυπησέτε να πληρώσετε λίγα λεπτά την συνδρομή σας, ενώ σας άνυσας χρωστών με τα δραχμά του έχετε να περάσετε στης εφημερίδες εκείνων που σας την χρωστά. Φαντάται να ήναι πολύ άθλιος αυτός, ο δάδταλκος. 'Αν καλά δασκαλικό κεφάλι μπορεί ποτέ να σκεπθώ τα όρθα και δίκαια; Δασκαλός και βλάκας είναι τοσούτου βλάξ με περικερτζίζαν, έχουν σας μπουφός.

Προχτές

τα μετ'αύτα ο άστυνομικός κλητορας Γ. Ζορμπάς περιπο-λάει στο δρόμο του Έμού τσάκως τρείς νυχτροδομικά-νους, που κατάγινόνταν να άνοίξουν το λουκέτο ένους μπαζού. Τους ρίχτηκε αυτός με το σπαθί και του ρίχτηκαν και αυτοί με τους λίκους, και τράσαν ύστερα στα ποδια ως στην πλα-τέα που τουφρχαν πλέον, άφου μάλιστα και τον πυροδόλη-σαν. Μ' αυτά θέλω να πώ, ότι οι τίμιτοι κλητήρες, κάνουν το πρώτος τους και με κίνδυνό της ζωής τους, άλλα τους λωπο-δύτας τους μπαζούν στη κάτωγα από τη μια πόρτα και τους έμαλουν από την άλλη.

Α. Παραχωροπούλος.

Σ. Π. Ο κ. Ζορμπάς, έξεπληρωσε το χρέος του και πάλι εχ-χρήστωμε εμείς οι πολίτες, άλλα έχωμε μια άπορία, τί διαβόλο, ο'όλο αυτό το διάστημα που γινότανε ο έμφυλος πόλεμος, με κάμεις και σπαθιά, άλλος κλητήρας δεν υπαρχε πουθενά να έρθη σε επικουρία του Καραλή Δερβεν και του κινδυνεύοντος Ζορμπά;

Ο Κουταλιανός

κ' εγώ ευχαριστούμε τους έντιμους αξιωματικούς, των Στρα-τώνων ως καθώ; και του Στρατιωτικού νοσοκομείου, υπαξι-ωματικού; και στρατιώτας δια την ευγενή ύποδοχή που μάς κάναν στην έπίσκεψί που είχαμε την τιμή να τους κάνωμε προχτές, και είθε ο Θεός, όσο κρασί μουδωσαν και ήπια μπου-καλιθέν, τόσο αίμα έχθρων να χύσουν ο κάθε ένας των. Ο Κουταλιανός έπινε καφέδες, ώστε δεν μπορεί να του; εύχηθώ τα ίδια, έπειδι όμως έφραν έναν άραπη να τον παλέψη, τους το χαρίζει να τον έχουν για μπαμπάου των νεοσυλλέ-κων, να μη κάνουν άταξίαις, γιατί αυτός με τσικνοτσού-καλα δεν ρίχνει την τιμή του, εκείνοι δε που έφραν τον τούρκο για έμπορο, άς καταθέσουν 500 λίρες στη τράπεζα ως καθώ; καταθέτει και ο Κουταλιανός και άς τον κουβα-λήσουν στο Σταδιο να μετρήσουν τα μπόγια τους, έκει σέ ελεύθερο στάδιο και χωρίς φορολογία. Σας βγατάς, 'Ορίστε. Να, πρίτ, σας πάη. 'Ελάτε ντε, ελάτε. Άσιτε πρίτ.

Κόρες.

Περαιώθη. Παρατηρούμε πως πολλές φορές ένθ' εμείς σου γράφομε τα δικαιώ μας, συ μάς δίνεις μπατάγια, και γράφεις τα άναποδα και μάς λουστράρεις και έχεις δικαίω, άλλα δεν βάζεις παρακαλούμε και λιγη γνώνι στον έξυτόν σου που μάς παρτήτες την έπιφυλλίδα μέσα στη μέση που δια-σκεδαζόμε καθε βραδυ χωρίς να πηγαινόμε στα θέατρα και άφρορολόγητα και ξεκαρδιζόμεστε στα γέλια και λεγάμε:

— Βρε τον κερατά, τον άτιμο, που να πάη ο δικυλος το κεφάλι του, που τα σκέφτεται ο μακαρής να τα γράψη αύτά. Και έτσι περνούσαμε χωρίς θέατρο την ώρα μας.

Γεώργιος Ταβερναράς.

Σ. Π. Πρε άδερφέ, με το ψευτικό όνομα, συ θέλεις έπι-φυλλίδα, ένθ' κάθε μέρα έχωμε χίλια παραπονα με γραμμάτια των έπιστολών, τι να προτιμήση τις, τα καλά και συμφέ-ροντα στη κοινωνία, ή να γράψη άστεία; 'Αν κάνωμε αύτή τη δουλειά, μάς λέν οι άλλοι, —Να γράψης έπιφυλλίδες και παραμύθια ξέρεις; και τα δικαιώ των πολιτών παραπονα τα παραβλέπεις; Λοιπόν τί άκρη να πιάσω; 'Επειτα, κύριε, τον Τσιρτσιμπερέτ' μας τον άρήσαμε κλειστό στού Δαφριού

το τραλλοκομείο, άφήστέ τον να βγή όξω και τότε άφου μάς διηγήθη τα καθέαστά του να σας τα γράψωμε.

Θα μου πείτε και δεν πείω γινώσκω Δαρβινά τον έξέσασα; 'Ετσι α; Και αν με κλείσουν και μένα μέσα στο φυλάκιο θα με βγάνη, και μάλιστα τώρα που έπιασαν ή κάμω ή άσπεμας. 'Ας πάη να τον βγάνη, ο Κορομάνος που τον έπέλειε, ένώ δεν είμαι τρελός, να με βάζετε να πηγαινώ να βγάλω τους τρελούς από την τρυπα του τραλλοκομείου, τους τρελούς να

Κ. Συντάχτη.

Μαθαίνει ή Χρικήλα Πατρινιά ένεα άλλον, ένώ άντρα της και τον παρήγε και ξελάγιασε και έστέρωνθήκη κρυφά τον μαχακώ. Σ. Π. Παντρεμένη άνθρωπό με άδελφείδι. Τι κακά πράγματα γίνονται σ'αυτόν τον κόσμο.

Σ. Π. Αφού είπαι άγραμμάτως πως είστε και έβανες; την υπογραφή σου; 'Ας ήναι. Τώρα τί μάς τήδε; εμείς αύτή την λαθρογαμία ήγουν, παράνομο σπαρνόμα; να να τον χωρί-σωμε; 'Ας, δεν είμαστε δικαστάι. Το κανείς βεβαιά μόνο και μόνο για να ξεθυμάνη το παραπονο της άδικημένης γυναίκας του; 'Ας ξεθυμάνη λοιπόν. Κζι έπειτα δεν θα ήναι έτσι που το λέτε, μπορεί γά πητε, πως πιάς, σέ ξένες, πόρτες πάντρε-μένος άνθρωπος και με παιδία. 'Ας, άδερφέ, είναι, μη τον ξε-συνερίζετε. Οξ του παρση, ο έξωτας, και έπειτα πάλι θα συμμαευτή στο σπιτάκι του, με τη γυναίκα του, και πάλι παι-διά του. 'Ετσι το κάνει, χωράς, για να σας φουρκίση σας τις γυναίκες.

Απο

το χωριό Κάμπη του δήμου 'Ανδριτσαινής και επαρχίας 'Ο-λυμπίας, μάς γράφουν για την τιμιότητάς τους, τα τοιούτα μακαρίλογα είναι άτομικά και δε γράφονται.

Αυτά

που γράφεις κάθε μέρα για τον Μητροπολίτη μάθε ότι δεν πιάνουν τόπο, γιατί μέσα σ'αυτόν φυλάζει πνεύμα άλλο και κουφά και πρέπει να προσκαλέσης τον Βιθλιεμίτη να έρθη να του ψάλλη εκείνο που βρίσκεται στο 22 κεφάλαιο της 'Α-ποκαλύψεως, δηλαδή να του φωνάξη 'Οω, και ίσως τότε άκούση και σωθόμε. Περαιώθη. Νικ. 'Ιωάννου.

Σ. Π. Πως παν τα λόγια μας γυμένα, αυτό το ξερομε, γιατί όταν έχης να κάνη τίνας με κουρού, καθώ; λες και συ άς βροντούμε στη μπόρτα τους, όσο θέλωμε, ως που να τη σπάσωμε κάμια μέρα να ξευπερδύσωμε.

Δια την Καλλιφορένα

της 'Αμερικηνς. Αυτός υπάρχει ένας 'Αλέξανδρος Μαρούτος Σκοπελάτης και όποιος γνωρίζει αν ζή ή πέθανε άς με είδο-ποιήση με τον Παλιάνθρωπο γιατί έχω 15 χρόνια να τον δω και είμαι πεντάφρανη. Η κόρη του Μαρίτ' Μαρούση.

Ρώτης

παρακαλούμε τον διευθυντή των τηλεγραφείων, ο νόμος που έγινε από δω και δυο χρόνια να μην υπηρεπούν οι τηλεγρα-φικοί υπάλληλοι στην πατρίδα τους υπάρχει ή καταργήθηκε, και αν υπάρχη πως άρίνει την Φρανσουά Πριντςζην έδώ, τον Σαρδέλη και Παπαγεωργίου. Εύθ. Νικολόπουλος.

Σ. Π. Κάθε έλληνοκός νόμος, κύρ Όύλνιο, έχει και την εξαίρεσί του, γίνεται λοιπόν και γι' αυτούς εξαίρεσις, διότι είναι, δηλαδή, έχουν μέσα και τα μέσα κάνουν τώρα της δου-λειάς, και νόλους και πατριδες. 'Ας στο διάολο λοιπόν τώρα, θεόδουτε.

Παληά Φαρά.

'Εδώ έχωμε κατι τουρκολάτρες άξάδες ήγουν δικ. συμβ. που είναι με τους τούρκους ένα και καταδυναστεύουν τον φτωχό λαό και μάς υποχρεώνουν ένθ' είμαστε οι περισσότεροι 'Ελληνες υπήκοοι να πληρώνομε χαράτσι, να πέρνοουμε δια της βίας δυ-

μοτικά πατσαβουροχάρτια και όσοι δὲν πληρώσουν τοὺς ἐξο-
ρίζουν, τοὺς φυλακίζουν καὶ τοὺς προστιμῶσιν παράνομα, ἔ-
χομε δὲ καὶ ἓνα τουρκόπαπα Ἀμβρόσιο Τσουπῆ ποῦ δλημε-
ρῆς χωρεῖ τὸν σουρτό μὲ τοὺς τούρκους καὶ τὸν πιδ τουρ-
κολάτρη πλοίαρχο Κων. Εὐγενικό. Νὰ ποῦ κατάντησαν τὰ
ἡρωϊκὰ Ψαρά σήμερα. *Δ. Μ. Παπᾶς, πλοίαρχος.*

Σ. Π. Στῶν Ψαρῶν τὴν δλόμαυρη ράχη, παρπατᾶ ἡ φαν-
λότης μονάχη, καὶ στὴ κόμη στεφάνι φορεῖ, γενόμενο ἀπὸ δυὸ
τουρκολάτρας ποῦχουν μένει στὴν ἐνδοξο γῆ.

Πρὸς τοὺς Ψαριανοὺς.

Ἐλάβαμε καὶ τὸ δεῦτερο γράμμα σας ποῦ περιγράφει κα-
ταλεπτομερῶς τὰ δεινὰ σας, ἀλλὰ σὲ ἄλλο φύλλο, δὲν θὰ
ῆστε δὲ ἀληθινοὶ Ψαριανοὶ ἂν δὲ πιάσετε κάμμιὰ βραδυὰ τὸν
καϊμακάμη σας καὶ τοῦ βαλετε μπουρλότο στὴ βράκκα του,
ἀφοῦ μάλιστα εἶναι καὶ χριστιανὸς τουρκόπιστος. Μπουρλότο
τοῦ κερατῶ.

Κ. Ζ....

Εἰς Ζάκυνθον. Θὰ φροντίσω καὶ θὰ σᾶς γράψω, ἀλλὰ ἔχε
καὶ λίγη ὑπομονή.

Θὰ τὸ ρέξῃ καὶ ἔτσι τὸ κανόνι ὁ Κουταλιανός.

Ὅσοι

διαβάετε τὴν Νέα Ἐφημερίς, θὰ παρατηρήσατε ἴσως πῶς
ὑπαρχε λέει ἐδῶ καὶ σύλλογος τῶν Ἀρτεισαγγελεῶν ποῦ εἶχε
καὶ κουμπάρᾶ καὶ κάθε μέρα ἐξοφλεῖ τὴ Ν. Ἐφημερίδα, πῶς
προσκαλοῦνται τὰ μέλη σὲ συνεδριάσεις κατὰ πόλιν καὶ ὅπου.

Ἔξετε τί πράγμα εἶναι αὐτός ὁ σύλλογος; Εἶναι σύλλο-
γος ἐθνικός, ὁ ὁποῖος ἔχει σκοποὺς φθερούς, σκοποὺς ποῦ θὰ
δοξάσουν τὸ ἔθνος καὶ ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἐφημεριδογράφους
ἐκτός τοῦ Παληοθηρώπου. *Ὅπως εἰρηστέον, ὅτι ὁ λόγος ἐστὶν ὁ*

Τοῦ συλλόγου αὐτοῦ τὴν μεγάλη καὶ ἐθνικὴ ἰδέα τὴν σύλ-
ληψε πρῶτος ὁ Μπαμπῆς, ἓνας ἀπὸ τοὺς συντάχτας τῆς Ἐ-
φημερίδας τοῦ Κορομυλά, ἀλλὰ δὲ μέλη εἶναι ἄλλοι δυὸ
συντάχτες τῆς Ἐφημερίδας, ὁ ἀβουκάτος Γιαννόπουλος, ὁ
Κόκκος τῆς Ἀκρόπολις, ἓνας ἄλλος συντάχτης τῆς ἰδίας ἐ-

φημερίδας καὶ κάμμιὰ κοσκιὰ ἄλλοι λιμαδόροι τῶν ἐφημε-
ρίδων, ὡς καὶ ὡς καὶ δυὸ τρία κυματῖα, ἡγουν μέλη τοῦ
συλλόγου «Παρνασσού» μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ φίλος σας
δημοτικός σύμβουλος Λάμπρος.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ σπουδαῖοι ἐφημεριδογράφοι τῆς Ἀθῆνας,
ποῦ μᾶς διδάσκουν κάθε μέρα καὶ πῶς νὰ κατουρούμε, ἐπῆραν
σὰν μωρὰ παιδιὰ ἓνα κουμπάρᾶ, καὶ ἐροῖχαν λιανόμενα
μέσα γιὰ νὰ κάνουν ἓνα τσουμποῦσι σεφενιδόν, τὸ ὁποῖον καὶ
ἔκαναν προχτές στὸ Φαλήρο στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Ἀσλάνη, ὅπου
ὁ Λάμπρος ἔσπασε τὸν κουμπάρᾶ καὶ εὐγανε τὸν θησαυρὸ τοῦ
Λαυρίου, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν ἔφτασε γιὰ νὰ πληρώσουν ἔλα τὰ
ἐξοδα τοῦ τσουμπούσου των, καὶ ἔδωσε τὰ ἀποσπαστὰ ὁ διευ-
θυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, γιατί ἤθελε ὁ κ. Ἀσλάνης νὰ τοὺς
πάρῃ τὰ καπέλλα.

Βοῆ, ὅταν θέλατε νὰ διασκεδάσετε δὲν κάνατε μεταξύ σας,
ὅ,τι θέλατε, μόνο καθόσατε καὶ γράφατε στὴν Νέα Ἐφη-
μερίδα τὰ σαλιαρίσματά σας;

Σεῖς εἰστέ οἱ ἀναμορφωταὶ τῆς κοινωνίας; Σεῖς οἱ διδά-
σκαλοι αὐτῆς, ποῦ ἐνῶ θέλετε νὰ διδάξετε τὸν κόσμον ἀπο-
δειχνόσατε πῶς δὲν ἔχετε οὔτε ἓνα σιταρόσφυρο μυαλὸ στὸ
κεφάλι σας, ἀλλὰ μωρακιζετε ἐνώπιον ὅλου τοῦ δημοσίου;
Ἀθλιοί.

Ἀξιώματικός. — Βρὲ μεσάνυχτα ἐρχόνται στὸ
στρατῶνα. — **Στρατ.** — Εἶχα, γὺρ λοχαγῆ γυμνά-
σια πυροβολικοῦ. — **Ἀξίωμ.** Πέντε μέραις κράτῃς.

Κ. Συντάχτης.

Σὰν πτώχος γύρισα καὶ ἐγὼ θέσι ἀπὸ τὸ δημόσιο γιὰ νὰ
οἰκονομοῦμε. Ἀλλὰ ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ καπνεργαστήσιου τοῦ
Περαῖα μὲ θεωρήσει, φαίνεται, ὡς ἀνθρωπὸν ἀτιμὸν, καὶ μὲ
διώρισε ἐς θέσι ἀτιμωτάτη, δηλαδή νὰ κατασκοπεύω τὴν κά-
νει ὁ κόσμος, στὰ σπίτια του καὶ τὰ μαγαζὰ του, καὶ τοῦ
δίνω ἀναφορά, καὶ ἰδίως νὰ κατασκοπεύω τὸ καπνοπωλεῖον
τοῦ Π. Δ. Μαρουδῆ μὴ τύχη καὶ ἔκοφτε καπνὸ κρυφὰ καὶ πα-
ρατήθηκα καὶ ὀνομάζομαι Π. Μεταξῆς.

Σ. Π. Ἰδὲ καὶ ἄλλη τῆς κυβέρνησις ἀτιμία.

Ὡς γνωστὸν

συνεστήθη σύγκλησις διὰ λειψορείου ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι τῆς μαγευτι-
κῆς θέσεως «Ἀγίος Κοσμᾶς» καὶ τὰν ἀπαλιν. Ὡς ἀναχωρήσεως τοῦ
λειψορείου ὤρισθησαν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ 5 μ. μ. ἐξ Ἀγίου Κοσμᾶ ἡ 5 π. μ.
Τὸ λειψορεῖον θὰ σταθμεύῃ ἐμπροσθεν τοῦ κατὰ τὴν σύνοικίαν Πλάκας
ξενοδοχείου ὁ «Ἀσπὴρ» τοῦ κ. Ὁδ. Τουζοῦρη.

Ἀπάλληλος

φαρμακείου μὲ κάλλιστα συστατικά ἐργαζόμενος περίπου ἑνδεκάμηνον
ἐπὶ θέσιν. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Στὸ ὑπόγειο

τοῦ Κώστα τοῦ Κονδύλι ποῦ εἶναι παρακάτω ἀπὸ τὸ ἀνοδρυτήριον που-
λιεῖται κατὰ ἀριστουργηματικὰ εἰσιτάτο πρὸς 40 λεπτὰ τὴν ὁκὰ χονδρι-
κῶς καὶ λιανικῶς. Ὅσοι μουσικήδες καὶ μὴ ἐκεῖ ὅλοι. Ἀλλὰ λίγα
λίγοι, γιὰ νὰ μὴ τὸ σῶσωμε γρήγορα. Ἐμπρὸς στὴν πτερυγία.